

Věrnost ženy aneb "V peci je!"

Pro čtenáře "Pokroku Západu" napsal
František Otáupálková

V jedné rozkošné dědině žil šťastně mladý pár neomanželů. Mladí lidé byli teprve nedávno "svoji" a tu nevíš, jak se, když měly pokdy, zejména když po denní práci odpočívali, o pítří sobě vzájemně dokazovali, jak jeden druhého má nehorázně rád, jak a co by jeden pro druhého učinil a konečně, že by jeden bez druhého nechtěl, ba ani nemohl být živ. Zejména mladá ženoška znala se za mužíka svého mermomocí přesvědčiti, jak si ho váží a jak nehorázně jej miluje.

Často krátké v milostném roztočení, než se k němu tulí, šeptala: "Měj nejdražší! Já bych bez tebe nebyla a věř mi, kdyby se ti mělo někdy něco nemilého přihodit, do ohně skočím pro tebe, jen abych ti pomohla. Já bych bez tebe nemohla žít a mládež bych pro tebe smrt pod stoupila."

Mladému muži se toto horování náramně líbilo. A ostatně komu by se nelíbilo, aby měl tak věrnou, upřímnou a obětavou manželku, která by byla ochotna i život svůj za muže svého položit?

Najednou udála se s mladým mužem úžasná změna. Až dosud šťastný a se zanečením naslouhající milostným septém rozkošné ženošky své mužíček stal se zasmušilým, chodil jako bez duše i choť své si mnoho nevěšmal. Tato náhlá změna nešla mladé žince. Bystrému zraku ženy málo co ujde, zvláště však zraku ženy milující. Hrozná myšlenka, že jí muž zůmyslně zanedbává, že o ní více nestojí, pobouřila mladou ženu do té míry, že se konečně odhodlala zeptati se muže svého na příčinu změny té.

Brzy oaskyta se jí k tomu vhodná příležitost. Muž její seděl jednou po denní práci velmi smuten a zaduman, a zdálo se, že ona i celý ostatní svět pozbyly pro něho již všeho významu. Uveduavši vedle něho a objaviš jej, otázala se jej něžně:

"Prosím tě, máj nejdražší, jak jen můžeš vydržet sedět tak nečinně a nevěšmal, co se kolem tebe děje? O, sděl mi, drahoušku, co tě trápi a souží, snad mi bude lze pomoci tobě."

Muž zkomoučeně na ni pohledl a žalovým hlasem jí odvětil: "Rozmíř ženoško, věz, že mi nepomůžeš, neboť mně vůbec nikdo na světě pomoci nemůže."

"Ale, miláčku můj drahý, jen mi to sděl a uvidíš, že ti pomohu. Což jseš ti již vícekrát neřekla, že prp tebe učiním vše, ano že i smrt ráda bych pro tebe podstoupila?"

"To právě znejmilnější, třel hrozně mým. Věz tedy máj nejdražší, že musím umřít. Zdálo se mně někdy, že tento svět již pro mne není a že zemru a to již této noci." A přivlnou k sobě slzičky ženošky těsněji, mluvil k ní smutně dšle: "Ale pravíš, cikroušku, že jsi ochotna za mne umřít, tedy ti povím..."

Ženoška dala se do uvedavého nářku a bđovalava: "A co bych si počala, já nebohá, bez tebe? Svět nebyl by pro mne pak ničím, vždyť tys mi náde vše..."

"Nu, nu, jen neplač," konjčil muž ženu, "a poslechni, co ti chci říci. Jelikoli chceš za mne mermomocí umřít, tedy v okamžiku, až si bude mít smrt pro mne přijít, ulehneš do mé postele a já se schová v peci. Vid', milá ženoško, že tak učiníš?"

Žena přestala pojednou plakat a bylo na ni zřítí, že se nějak zatekla. Než, co si měla nyní počít? Muže vícekrát svatosvatě ujišťovala, že jest volna za něho i život položit, měla snad nyní pliznati se, že muže svého jen klamala. Na a ne, to učiniti neměla!

Mladí manželé se něžně rozloučili. Dlouho leželi si v objetí, až konečně muž, polibiv ještě naposled vroucně manželku svou, vyrval se něžně z její náruče a spěšně vzdálil se ze své ložnice. Oamělá žena, rozhlédnuvši se bojácně po malé ložnici, počala se chystati na ložko. Teprve nyní počala chápati, čeho se odvážila. Zdá se jí, že ten svět jest přece jen příliš krásný a žítí na něm jest rozkošné, zvláště je mladou slícnou ženu. A ona — ona má dobrovolně sejtí se světa...

Zamrzalo jí v celém těle. Konečně vlezla do postele. Než nemůže usnout a nepokojně zmršta se na ložku. V tom hrkly hodiny a za krátko odbily jedenáctou. Na ženě vyvalil smrtný pot. Nyní setčeny jsou okamžiky její života. Smrt zajišit již se blíží. Ano, ženě, mroucí strachem, zdá se, že slyší již slabý šelest kroků její...

A vskutku dvě se polehoučku otvírají a zděšená žena spatřívá ních smrt. Tato, s kosou na rameni, volně se blíží k posteli. Žena mře úzkostí. Rozčillenou myslí její mihly se pojednou rozkokalé obrasy, jež jí dráhdy tak miřnými byli: líbezný zpěv ptačve v

blížkých hájích, ptekrásné květiny a líla bích vůně, zářné paprsky zlatého slunka atd. A toto vše má navždy opustit? Mladost její mocně se tomu vzpírá a rozecbývá lá žena pocítí pojednou nepřemohitelnou touhu — žiti dáte. A znovu bleskne jí podrážděným mozkiem myšlenka: "Proč já bych měla umřít? Umřte raději oi!" A ústa její se již otvírají a šepotají: "V peci je!"

N.ž smrt, jakoby slova ta nezastlechla, volně se přiši a již chýlí se nad postel. Žena, chvějící se hrůzou, zvolá polohlasně: "V peci je!" Než ani toho smrt si nevěšmalá a vzpřimivši se v celě své velikosti, vzhlé čápe se k osy a pomalu sijná jí z ramene. Tu žena v zoufalství vzkříkné hlasem plným: "V peci je!" a hup! již jest z postele a prchá s jizby jako laň splašená. A smrt? Smrt dá se pojednou do hluchého smiču, odhodí kosu a směje se dáš. Shodila se sebe prostrádo a hie! tu stojí mladý hospodář, jenž se chtěl komedii tou přesvědčiti o věrnosti a lásce mladé choť své. Když pak se do syta vysmál, zželolo se mu ustrašené ženy, i pospíšil, aby jí vyhledal. Po delším hledání našel jí konečně v za strčeném koutku napolo téměř mrtvou.

Teprve po delší době podařilo se mu ženošku vše vysvětlit a jí upokojit. Mladí manželé měli se zase rádi, ale muž již ženošku své všecke nevěšmal. Ženoška pak za slabost svou velice se styděla a hospodář, když již chtěl nejvíce pokořit, pošepal jí jen do ucha: "V peci je!"

Z PRÁTELSKÝCH KRUHŮ.
MISSOURI, 6. dubna. — Red. "Pok. Záp."! Dne 8. dubna budu se stěhovat ze státu Missourí, ve kterém jsem po 26 roků bydlel. Musím tak učinit chci-li živobytí své ubájit. Po dlouhé době té nádešel čas, že zde mám více nepřátel než přátel, že mnozí zlým za dobré se mi odplácejí. V celé Americe nemám bratra ani sestry, ani jiných příbuzných neb známých a tak nemám, v koho bych důvěřoval a koho bych o pomoci požádat mohl, nežli Boha, stvořitel a země. Přišel jsem zde o šest koní a dvě hřebata a třetí si zlímalu nohu. Ovec pak a vepřové dobytka není mnoho. Ke všemu tomu nešťastí zeměřli mi zde dcera a 13. července 1900 moje milovaná choť. A proto jsem se rozhodl, že se odstěhuji odtud do Market Lake, Idaho, kde snad se dožedu lepšého živobytí nežli zde v Missourí. S pozdravem Vác. Kosina.

PITTSBURGH, Pa., 7. dubna. Red. "Pok. Záp."! Zmínil jsem se v jednom z předšlých čísel o odvodňování pozemků. Dochází mne nyní mnoho dopisů od rolníků, kteříž mně žádají o radu a vysvětlení, a proto myslím, že bude nejlépe, když prostřednictvím ct. vašeho listu k dotazům tím odovpím.

Nejprve musím podtknouti, že nikdo, kdo nemá v odvodňování zkušenost a není s prací to: dokonce obeznaným, nemůže je provésti řádně, správně a bezvadně. Než jsem ochoten dle největší možnosti své dáti rolníkům návod, jak si při důležité práci té mají počínati. Rady mé plynou z bohaté zkušenosti, jaké jsem nabyl při odvodňování pozemků ve staré vlasti.

První radou mou jest: Rolníci, kteříž chtějí pozemky své odvodniti, schcete-li? Utvořte vodní družstva, svoljeje valnou schůzi, porokujte o důležitě otázce této a pak se vespolek dohodněte, kolik akrů chce který z vás odvodnit, kolik yardů kanálu bude mu zhotoviti atd. Vězte, že ve spojených dokázete více a docílíte větších výhod. Je-li císelna od vás příliš vzdálena, objednejte roury odvodňovací společně, neboť vám přijde pod mnohem laciněji, i dovoz jich bude levnějši.

Kdyby některý z rolníků nemohl odvést vodu vlastním pozemkem, může jí odvésti pozemkem sousedním, což tento zajisté s radostí dovolí, neb mu to neuskodí, nýbrž prospěje.

Ku práci této jest třeba zvláštěního náčiní, jež ale jest velmi jednoduché a laciné. Na př. rýče na vyhazování kanálů. Tento musí být ocelový, 16 palců dlouhý a tvaru oboukoutitého a přioštěný. Na vybirání hlíny a rovnání spodku užívá se rýče podobného, jenž též jest u násady v ghu zahrnutý. Kanál musí být hluboký dle potřeby, nejméně však i metr a co možná nejvyšší, dle rour. Z pravička bývá kanál nahoře 8 palců široký, dole pak užší. Jeden muž může za den vyházetí 30 až 60 metrů kanálů, záleží na tom, jak kdo pracuje. Ostatně jest nejlépe platiti dělníky od metru. Při vyhazování kanálů důžduo hleděti k tomu, aby svrchní hlína kážena byla na jednu stranu, spodní pak na druhou.

Roury odvodňovací musí býtí

hlínečné, dobře vypálené, 12 až 16 palců dlouhé a dle potřeby velké. V hlavním kanálu musí býtí vždy větší než v odbočkách. Při kladeení rour musí se dávat pozor, aby roury těsně k sobě přiléhaly a kde objeví se nějaká skulina, ta oblož se pečlivě střepey z rour, aby do nich hlína nevnikla. Když se spojuje jeden kanál s druhým, musí se roury tak upravit, aby byl tok vody volný. Roury se kládou někdy zvláště k tomu zhotoveným háky, nejlépe jest však klásti je rukama, což může vykonati nejlépe, chlapec aneb slabý muž, ježto pro silnější člověka není v kanálu místa. Hned při kladeení jest třeba zasypati roury trochou hlíny, tak aby se při zasypávání kanálu nepohybovaly. Kanál započne se házet od té strany, kde se má naléžati výtok jeho, kdežto u kladeení rour započne se tam, odkud kanál jest veden. Kdyžby se ale kanál sesouval, tu jest třeba klásti roury hned, jakmile ho jest kousek hotovo. Musí se však dát pozor, aby se roury něčím neucpaly, a tu jest nejlépe rouru přidělat a nadzdvihnout, dokud se nespojí s rourou druhou. Při výtku kanálu jest třeba dáti rouru železnou, alespoň dva metry dlouhou a na konci záklópkou opatřenou, tak aby se do ní nic nedostalo, co by vylévo vody znezmocnilo. Záklópkta ta musí upravea býtí tak, aby tlakem vody sama se otevřela. Též jst třeba konec roury při výtku obzdíť, aby se nikdy nepohybovala.

Muž páni rolníci se mne tážou, kolik by odvodňování asi tak stálo. K otázce té jest odověstí velmi nesnadná, ježto neví, zač jest možno u nich dostati roury odvodňovací, co by stál jejich dovoz atd. Někdy pak i ten nejpešnější rozpočet se ptekróš, jindy dropt ztaneč se změněš. Ve staré vlasti stály roury, jižž jest nejvíce třeba, 9 až 12 zl. 1000 kusů. Zde snad jsou roury lacinější. Dejme tomu, že by stály roury 9 a 1000 kusů, tu by rolníkům, kteříž by si veškeru práci vykonali sami, přišlo 100 metrů odvodňovacího kanálu asi něco málo přes \$1.00, kromě ujednaného obnosu za vy. měnění kanálů, návod a dozor. Když by však rolníci na práci sji zjednali a pouze o dovoz rour se postarali, tu by práce z roury na 100 metrů kanálu přišly na \$7.00 až \$10.00. Konečně jest také třeba vyhotovit mapy, kde a jakým směrem kanály jsou vedeny. Odvodňování, jaké já odporučuji, vytrvá po celá desetiletí. Jiné odvodňování trvá jen krátce a nesečtává se se žádoucím zdatem. Proto upozorňuji rolníky, aby při odvodňování pozemků svých počínali si obezřetle. Kdo by si přál dalšího návodu, nechť mi dopíše, já mu obratem poštu odpovím. S pozdravem Ant. Mikulík, 3059 Pul. Ely, Pittsburgh, Pa.

OSNABROCK, N. D., 7. dub. Red. "Pok. Záp."! K vyzvání vašemu, aby každý čtenář přispěl kópským jedním dopisem ročně do "Pok. Záp.", osméluji se tedy napsat jeden, prvý za osm let, o tē našé zmříle Severní Dakotě, aneb zkrátka o tē nové Sibiři.

Jak čtenářům "Pok. Záp." snad již známo, měli jsme zde loni drodu uchážející. Též i zimu měli jsme tu mírnou, jak alespoň tvrdí Norvežané, kteří tvoří 70 procent veškerého zdejšího obyvatelstva. Oni totiž říkají, když teploter ukazuje po stupně pod nulou, že jest chladno a teprve, když klesne hertzky pod 30 stupňů, praví, že jest zima. Nového zde mnoho není. Nicméně nesmím zapomouti zmíniti se o "větřičku", jenž počal "vanouti" z Křnaady 14. března a "vanu" po tři dny. Byl to věru pěkný "větřiček", jemuž tady říkají "storm". Bylo to právě boží dopuštění. Za směrově boufe té někdo dobytek krmil, někdo ne, jak si totiž kdo vážil života. Kdo má raději koně než život svůj, ten krmil, kdož však-mluví více život než ten dobyteček, ten nekrmil. Já sám jsem krmil, ale neopálež. Když boufe minala, vylezil jsem z houdu jako Noe z korbau po potopě a světa a dával jsem se, kde co stojí a kde co leží. Dočetl jsem se v jednom z listech o hrozných pohromách a obětech, jež vyžádala si sněžová boufe tato. Mému sousedu zmřzlo 12 kusů hověžního dobytka. U Pisku jen jakýsi muž v kočárku, když přikvačila boufe. Brzy asi nemohl dále a proto vyjel jeden koč, avšak za nedlouho jeden koč zmřzl a druhý byl málo živ, když byl objeven. Nešťastný muž pak byl nalezenej sám z mlie od kočárku rovněž zmřzly. U Gratton zmřzli koně nalození ve třech kárách. U Grand Forks šel jeden muž krmít dobytek, ale více se již nevrátil, zmřzl. A podobných smutných případů událo se velmi mnoho.

Musím se přiznat, že čtu rádi dopisy. Jeden dopis jest mi milnější, než dvě knihy románů. Ale nejsem všichni stejně. Moje dcera ka na příklad, jakmile přinesu "Pokrok", praší se vším a už je v něm. Když pak přijdu já a požádám jí o list, tu mi jej smutně

podá, chvíli se kouká do něho přes mé rameno a konečně si postězuje: "Ale, božičku, ty máš dobře, tatínku; tobě nesmí nikdo list brát z ruky." Rozumí se, že mně jest dezerušy líto, dám jí tedy "Pokrok", ona jej chytne, zalezle ní kam do kouta a už je v románu. A raději by nejeda, jen když jí nikdo nebude brát list. Jest jí i rokú a čte jako když bičem mřská, až jakživa českou školu ani neví dělá, a sama si odbírá hospodářský list. Mimo dopisy zajímají mne nejvíce zprávy ze zámoří, zvláště z bojiště v jižní Africe, kde ubohý lid zápasi na život a smrt s takovým neuasyným žrakovem. Celý svět paří na zoufalý boj ten, lituje chrabrě bojovníky za svobodu a nevinné jich roidky, ale nikdo jim nespěje ku pomoci a nechá je dávat. Když rozzenutí medvěd v jednom chicagském zvěřinci vrhl se na svého krotitele a poňal jej dávti, tu přispěchal ohroženému muži na pomoc jiný zaměstnanec, udeřil medvěda kamenem do hlavy a zuřivé zvíře pustilo na okamžik oběť svou, jež použiila okamžiku toho a šťastně se zachránila. Však ubohé farmery v jižní Africe dáví žrakou anglický již tři roky a dosud neuasynly se nikdo, jenž by udeřil žraloka toho do hlavy a zamezil mu další dávení. Bůi doufají dosud, že báh dopřeje jim vítězství, ale zdá se, že báh přidal se tentokrát ku straně, která má větší moc a lepší zbraň.

Když tak člověk pročítá dějiny světa, tu maně naskytá se mu otázka, co vlastně býva příčinou válek, neb jak já je jmenuji, rváček ve velkém? A kdo jest vlastně zodpovědným za hrůzné následky válek těch? Zde stojí vojín proti vojínu. Jak živi se nevidí, nikdy si neubližují, aniž jeden druhému vody kdy zkališ. A přece nyní hledí jeden druhého zavraždit! Žádný z nich nebojí se bři- chu, ba ani ne soudného dne. Vraždě se jedině proto, že se vládu jich neshodly a tuto neshodu musí nebohý lid životem svým odpykat. Ovšem že tyto neshody mají různé příčiny. Příčina války mezi Angliany a Búry byla na př. ta, že Angličané chtěli vrát Búrům svobodu. Bůi pak uvěduje, že co jednou ztratil, více neubudou, hotoví jsou raději ži votě své ztratiti, než se nechat oloupit o svobodu svou. Jiná byla ovšem příčina rváčky Rakouska s Pruskem roku 1866, avšak výsledky válek obou budou asi stejné. Za války rakousko-pruské byl jsem ve Vidni a švakr můj zavěděl mne do Pratera a ukázal mi místo, kde leželo dle mého odhadu na 5,000 mladých lidí, vesměs mřzáků. Jeden neměl nohu, druhý ruku, třetím mu byl usečen kos hlavy atd. Vězte, že by pohledem na nešťastníky ty musel se obměkčeti i ten nejzatvrzejší tyran. Hrůzně bylo podívání na tolik mladých lidí, kteříž zde za strašných bolestí nevinně zmřzli za hříchy jiných.

A věru málo jest lidí, kteří dovedou věc tuto náležitě pochopiti a správně posoudit. V omděnu za ztracenou nohu neb ruku ve službách císaře pána dostane se vojínu zmřzačenému milostivého dovolení, že smí zebrať aneb hrou na fláše net živobytí své vytloukat. Toť jest omděnou vojínů, jenž bojoval za vlast svou a svého zeměpána.

Život vojína ve staré vlasti jest opravdu "pěkrásný". Mladík, sotva že dospěl 20 let, dostane obysku, aby se dostavil k odvodu. Zde se musí vysvělti, doktor ho prohlédne a nenlí mřzák, prohlásí, že je "tauglich". Odvedeného mladíka vstřelí pak do zvláštní komůrky a když odtud vystřelí hlavu, volají lidé z doia: "Hele, ten a ten už je taký tam!" Já také jsem vystřelil hlavu. Matka mne, spatvivši mne, dala se do bolestného nářku. Chudák jedla práveř jaternici a já dodae lituji, že jsem s vyhlédnutím nepočkal, až by byla jaternici sněda. Na vojné musí být 3 roky. Denně dostane 6 krejcarů a jednou jst. Při tom však musí dělat pána a šviháka. Z dymky venku koufii nesmí, jenom samé doutníky. A ještě si často zazpívá:—"I lasuju tabák, peníze a chleba, nouze neř zapotřebu," kdežto by spíše měl zpívati:—"My mu dáme chléb i peníze, on netřel žádnú nouze a za to jest naším otrokem..." Chudý lid jest tam dřen, jest živ skoro jen o slané vodě, ale platit musí, až se ohybá.

Nedávno četi jsem pojednání o bývalé robotě. Muselo to být opravdu hrůzně, když mnohý člověk opustil raději svůj majetek a přehl. Ale běda mu, byl-li chycen. Četník mu dal na ruce železa a hnal ho zpátky jako to hovádko. Lid tehdy musel dělat zadarmo pro ledháky. V kraji, odkud já jsem, všecke pěkná a úrodná role náležel knížeti, kdežto vrchý a pole neúrodná vlastní obecny lid. Nejsem prorok, ale myslím, že jako my se divíme nyní robotám, pšití pokolení budou se divit tomu, jak vlády v dnešní době vyrovnávají své spory a s jakou surovostí si

počínají. Vřihne-li dnes vojsko do nepřátelské země, tu má buď dovolení, aneb dovolí si samo, páchat v zemi té všelike surovosti, násilnictví, loupežení, ba i vraždy, zkrátka řečeno, obyvatelstvo země té vydáno mu jest na milost i nemilost. Jsou ovšem též výjimky, kde vojsko sestává ze řádných a citlivých lidí, ale pravdou zůstane, že jest velmi slušné procento vojáků, kteří mají sice člověčí kži, ale jinak jsou horší nežli zvíř. Co tu jest mnohdy křiku pro jedinébo pouze člověka, jenž zločinu nějá. kého se dopustil, co tu jest soudu, než se vinníkú spravedlivého trestu dostane. A vízme Filipince! Vojsko naše vraždilo je po steh. Mnohý ovšem šekne: "Co je do nich! Jsou to divoši, je to neboli, nemají žen ani dětí, neumí hospodářit" atd. Jsem chudý člověk, ale neví, za jaké peníze mohl by mne někdo najmout, abych pozvědl zbraň proti lidu tomu, který bojuje za svou svobodu. Jest to ostatně velmi podivné s těmi Filipinci. Jednou se o nich praví, že se neumí ale vůbec nemohou ovládat, že nejsou schopni samosprávy, podruhé se píše, že by je jiná velmoc velmi ráda ve svou správu převzala, některi tvrdí o Filipínecch, že nestojí za ty velké oběti na majetku a krvi, že jsou to ostrovy chudé, kdežto jiní prohlášují, že se Filipiny jedná stanoou Spoj. Státům nevyčerpatelným zdrojem bohatství. Zatím se lidu tannému spravedlivého uznání nedostává a veškeré protesty jeho i lidů Stoj. Států proti přivlečené Filipin k Soustátí jsou ignorovány, dle nás, kteříž si asi myslí: "Milí voliči, až budete pány vy, pak protestujte, prozatím jsme ale pány my!" Zapomněl jsem jméno onoho pána od oceľáckého trustu, jež se kdysi vyslovil, "že naše vláda může krátět ruku v ruce jenom s Anglií." A v tom to právě spočívá, že jest vládě Soustátí těžko učinit něco v zájmu hrdiných Búrů. Jsem člověk svobody milovaný a nerad vidím, když se má svoboda jinému uprati!

S pozdravem na všechny čtenáře a čtenářky "Pok. Záp." zname-nám se Karel Vondra.

Lepší než pilulky.
Byla položena otázka: "V jakém způsobu Chamberlain's Stomach and Liver Tablets vynikají nad pilulky?" Naše odověstí jest: Jsou vhodnější a příjemnější k užívání, mírnější a jemnější v účinku a spolehlivější, ježto lze na ně vždy spolehati. Pak čistí a silí žaludek a ponechávají vnitřnosti v přirozeném stavu, kdežto pilulky jsou drsnější v účinku a používání jich má často v zářpět zácpu. Na prodej v mch lékárnách.

ABYSTE ZAMEZILI PUKÁNÍ, BORCENÍ NEBO NABURĚNÍ jakýchkoliv předmětů ze dřeva a dodali jim zároveň trvalé barvy, použijte Avarianus Carbolinum Wood-Preserving Paint. Není jedovatá a lze ji tudíž použiti všude na farmě Oběžníky zdarma. Carbolinum Wood - Preserving Co., Milwaukee, Wis.

Předplaťte na Pokrok Západu pouze \$1.00 ročně.

KALENDÁŘE ZA PREMIE.

Letos máme neobvyčejně hojný výběr kalendářů, hlavně z Čech, kteréž nabíjme za premie, a sice každý předplatitel může čbřzeti jeden z těchto kalendářů dle svého výběru, za doplatek, kterýž pti každém z nich je uveden. Máme následující druhy na výběr:

Velký Slovanský Kalendář.

Týž obsahuje velkou titulní přilohu: Kulig krále Jana Sobiezkého. V textu nalézá se 43 vyobrazení. Povídek a humoresek čítá osm a jiných kratších neb delších poučných neb zábavných článků 27. Cena tohoto kalendáře jest 35 centů, co premii za doplatek 10 centů.

Občanský Kalendář Koruny Svatováclavské.

Týž obsahuje velkou titulní přilohu: Císař Rudolf II. u alchimy. Povídek, humoresek a črt má 13 a jiných článků poučných i zábavných, delších i kratších, 26. Vyobrazení v textu je 32. Cena tohoto kalendáře jest 35 centů, co premii za doplatek 10 centů.

Vlast, nový prostonárodní kalendář.

Týž má velkou titulní obraz: "Německý král Lothar prosti českého knížete Soběslava o mír". Povídek, humoresek a črt obsahuje 13 a jiných článků drobnějších, rozmarných i poučných, 25. Vyobrazení v textu nalézá se 41. Cena tohoto kalendáře jest 35 centů, co premii dáваме jej za doplatek 10 centů.

Kalendář Amerikán.

Nejstarší z českých kalendářů amerických, neboť letošní ročník jest již pětadvacátý. Cena tohoto kalendáře jest 50 centů, za premii došleme jej za doplatek 30 centů.

POKROK ZAPADU,

509-511 So. 12th Str. Omaha, Neb.

NEBRASKA CYCLE CO.

Velký výprodej šicích strojů.
Právě jsme obdrželi železniční náklad WHEELER & WILSON BALL BEARING šicích strojů a nemáme místa, kam bychom je složili; proto prodáváme během tohoto týdne

100 šicích strojů.
V těchto zahrnutu jsou šicí stroje všech soustav vyráběných a to za ceny, v Umaze dosud nestrájecí. Zamýšlíte-li si koupiti šicí stroj, neopomeňte nás navštívit. S pozdravem na všechny čtenáře a čtenářky "Pok. Záp." zname-nám se Karel Vondra.

Budeme prodávati zaručené moderní "drop head" šicí stroje pouze za.....	\$15.00	\$10.00 šicí roje pouze.....	\$3.00
"Box top" šicí stroje z druhé ruky, jež die čtenářů nádobu byly dříve lacné 20 \$ib, budou státi tento týden.....	\$5.00	Třísti tři švicí šicí stroje, jež jsou důkladně a kteréž budou konati dobrú službu. Opavíte si jeden, umístíte jej na starý špodek a budete mít šicí stroj.....	\$2.00

Pronajímáme šicí stroje za 75 ctů. na týden. Opravujeme a prodáváme jednotlivé části ku každému šicému stroji vyráběnému. Využíváme zdarma štít na stroji každý čtvrtek a sobotu.

NEBRASKA CYCLE CO., GEO. MICKEL, Měitel.
Telefon 1662. Roh 15. a Harney ul.
334 Broadway, 612 sev. 24 ul.
Council Bluffs, Iowa. South Omaha, Neb.

HAMBURSKO-AMERICKÁ LINIE.

Společnost tato udržuje celý rok pravidelné spojení s Evropsou dvou- kroubovými loděmi. Nejrychlejší jízda z New Yorku do Hamburku. Lode odjíždí ve čtvrtek a sobotu.
Hambursko - americká Linie jest nejstarší Německá Trans-Atlantická Paroplavební Společnost a vlastní 302 lodí majících úhrnnou snosnost 541,088 tun a 7 těchto jsou velké námořní parníky zahrnující 24 dvoukroubových parolodí které ku pohodlí cestujících zvlášť zařízeny jsou. Takový počet parolodí ne vlastní žádná jiná společnost. Ohledně přepravy a ceny obrátíte se na.....

HAMBURG-AMERICAN LINE
37 BROADWAY, gen. ádn. společnost NEW YORK, 159 Randolph St., Chicago, Ill., neb jelich jednatele

Svobodné homesteadní pozemky

160
V Morton okrese, Sev. Dakotě pouze několik mil od Bismark, hlavního města. Máme.....

120,000 akrů
přiléhajících k pozemkům vládním. Každá z těchto vybraných domovin zaujata bude na jaře, pročež, přejete-li některou z nich, přestěhujte se do Mandan nebo New Salem, North Dakota, po Northern Pacific dráze—nečekejte až do jara, neboť učiníte-li tak, přijdou sem jiní a budou mít přednost před vámi. Výtčné pozemky, hodící se k farmářství i k chovu dobytka, jsou k dostání v tomto distriktu zrovna za tolik, co stojí vtělení. Vy, jakož i synové a dcery vaše můžete zaratati domoviny přiléhající k šicí pozemku, kterouž koupíte od nás a takto nabudete

velikého lánu pozemku za několik set dollarů.
Přemýšlejte jen okamžik—dobrá bohatá půda, výtčná čistá pramenitá voda, nejčistší studničná voda v hloubce od 15 — 50 stop, země porostlá nejvýživnější travou, uhlí u dveři osadníka za \$1 tunu.
Nuže pospěšte a zajistěte si nějaký pozemek v Severní Dakotě. Lidé na východě ašlyeli o blahobytu v Severní Dakotě a v nesčetném počtu ucházejí se o tyto pozemky. Nabízíme tyto pozemky v láněch, jaké si kupec přejde, od 160 akrů do jedné sekce nebo dvou pouze za

\$4.00 do \$50 akr.
Máme též přerijní pozemky a vzdělané farmy v Ramsey, Burleigh, Towner, Rolléte, Bottineau, McIntosh, Pierce, Benson, Cavalier, Nelson, Eddy a Ransom okresech, Sev. Dakotě, jižž ceny sahají od

\$8.00 do \$20.00 za akr.
Podmínky jsou mírné s šprocentním úrokem na odložené splátky. Mžeme to zatlíati tak, že ihned s kupci lze nám vyjeti a obdržeti ceny vřletní.
Pozemky ve Wisconsinu, sev. Minnesotě a majetek v McLeod okrese na prodej za \$4.00 až \$65.00 akr. O podrobnosti dopište si na

DAY-HAWLIK LAND CO., Hutchinson, Minn.
Francis H. Hawlik, řídítel.